

माह । युक्तमिदं स्वामिनो निजभृत्येषु । उक्तं च यतः ।

अत्यावस्थो ऽपि महान् स्वामिगुणान्न जहाति तु शुद्धतया ।

न श्वेतभावमुज्जति शङ्खः शिखिभुक्तिमुक्तो ऽपि ॥७६॥

अथ सिंहे गते कश्चिद्व्याघ्रः समाययौ । तमपि दृष्ट्वासौ व्यचिन्तयत् ।

अहो एकस्तावत् दुरात्मा प्रणिपातेनापवादितः । तत् कथमिदानीं ५

मेनमपवादयिष्यामि । नूनं शूरो ऽयं । न खलु भेदं विना साध्यो

भविष्यति । उक्तं च यतः ।

न यत्र शक्यते कर्तुं साम दानमथापि वा ।

भेदस्तत्र प्रयोक्तव्यो यतः स वशकारकः ॥७७॥

किञ्च सर्वगुणसम्पन्नो ऽपि भेदेन बध्यते । उक्तं च ।

१०

अन्तःस्थेन विरुद्धेन सुवृत्तेनातिचारुणा ।

अन्तर्भिन्नेन सम्प्राप्तं मौक्तिकेनापि बन्धनं ॥७८॥

एवं सम्प्रधार्य तस्याभिमुखो भूत्वा गर्वादुन्नतकन्धरः ससम्भ्रममुवाच ।

माम कथमत्र भवान् मृत्युमुखे प्रविष्टः । येनैष गजः सिंहेन व्यापा

दितः । स च मामेतद्रक्षणो नियुज्य नद्यां स्नानार्थं गतः । तेन च १५

गच्छता मम समादिष्टं । यदि कश्चिदिह व्याघ्रः समायाति । तत् त्वया

सुगुप्तं ममावेदनीयं । येन वनमिदं मया निर्व्याघ्रं कर्तव्यं । यतः पूर्वं

व्याघ्रेणैकेन मया व्यापादितो गजः शून्ये भक्षयित्वोच्छिष्टतां नीतः ।

तद्दिनादारभ्य व्याघ्रान् प्रति प्रकुपितो ऽस्मि । तच्छ्रुत्वा व्याघ्रः सन्न

स्तस्तमाह । भो भागिनेय देहि मे प्राणदक्षिणां । ततस्त्वया तस्यात्र २०

चिरायायातस्यापि मदीया कापि वार्ता नाख्येया । एवमभिधाय सत्वरं

पलायांचक्रे । अथ गते व्याघ्रे तत्र कश्चिद्धूपी समायातः । तमपि

दृष्ट्वासौ व्यचिन्तयत् । दृढदंष्ट्रो ऽयं चित्रकः । तदस्य पार्श्वदस्य गजस्य

यथा चर्महेदं भवति तथा करोमि । एवं निश्चित्य तमप्युवाच । भो

भागिनीसुत किमितिचिराद्दृष्टो ऽसि । कथं च बभुक्षित इव लक्ष्यसे । २५